

[Bollerup Madsen.]

tilføjes der: dette er den eneste begunstigeelse, som denne del af landet nogensinde har fået fra kongelige majestæter og deres ministre.

Lad nu dette have sin rod fra enevoldstiden, og lad der være en god portion barok humor i denne beretning og måske også visse komplekser; det er dog alligevel typisk, at en sådan opfattelse nærer man i de dele af landet, der ligger længst borte fra hovedstaden. En sådan opfattelse har man her overfor centraladministrationen, og det er meget beklageligt, at den opfattelse i stedet for at blive udryddet bliver næret i vor demokratiske tid. Det kan vi simpelt hen slet ikke være tjent med, og jeg henstiller derfor til den højtærede justitsminister, at denne forskelsbehandling af landsdelsteatrene ikke i den grad fortsættes. At de beløb, der ofres til provinsteatrene, er ringe i sammenligning med, hvad der ofres på hovedstadsteatrene, skal jeg slet ikke komme ind på, men ser man på forholdene i Norge og Sverige, er der dér en betydelig mere ligelig fordeling end i Danmark. Blot der ikke var denne grimme klausul på tilskuddet til provinsscenerne, som har berørt i hvert fald mig yderst pinligt, skulle jeg endda ikke have opholdt mig så meget derved.

Endelig har jeg en lille forespørgsel til den højtærede undervisningsminister. Jeg har fra denne talerstol flere gange i de sidste 6—7 år talt om landsdelsorkestre og fremsat ønsket om, at provinsmusiklivet kunne få en fast ordning, således at de landsdelsorkestre, hvorpå byerne har ofret mange penge og meget arbejde, fik en fast ordning at virke under. Jeg har haft lejlighed til at høre den højtærede undervisningsminister, før han blev minister, fra denne talerstol tale for samme sag. Han talte dengang om millionbeløb, der burde stilles til rådighed for disse orkestre — så vidt har jeg aldrig turdet gå —, men nogen ordning er der ikke kommet, og siden det daværende ærede medlem blev undervisningsminister, har han været tavs om sagen. Jeg ved vel, at han stadig forhandler venligt med de tre byer om en ordning, men nogen virkelig ordning er der endnu ikke kommet, og orkestrene synes i hvert fald stadig, at det går for langsomt med forberedelserne til en fast ordning. Jeg tillader mig derfor at rette det spørgsmål til den højtærede undervis-

ningsminister, hvorledes det går med denne sag, og om der snart kan ventes forslag, hvorefter landsdelsorkestrene får etableret en fast arbejdsordning.

Formanden: Jeg skal her afbryde forhandlingen.

Folketingets næste møde afholdes i morgen, onsdag den 5. november, kl. 13 med følgende dagsorden:

1) *Spørgsmål til ministrene.*

2) *Første behandling af:*

Forslag til lov om ændring i funktionærloven.

3) *Fortsættelse af første behandling af:*

Forslag til finanslov for finansåret fra 1. april 1953 til 31. marts 1954.

Mødet hævet kl. 16²⁰.

17. møde.

Onsdag den 5. november kl. 13.

Den første sag på dagsordenen var:

Spørgsmål til ministrene.

Af *Kryger* til ministeren for offentlige arbejder.

Kan ministeren for offentlige arbejder skabe mulighed for, at der snarest muligt kan bringes en løsning med hensyn til udvidelsen af den stærkt befærdede Køgevej til en 4 banes vej, således at de mange alvorlige ulykker, som allerede er sket på denne vej, vil kunne reduceres betydeligt?

Kryger: Når jeg har rettet dette spørgsmål til den højtærede fungerende minister for offentlige arbejder, er årsagen den, at jeg mener, det drejer sig om en sag, som